

Ote Kyrönjoen koskiluokituksesta vuodelta 2003:

Seuraavaksi edessä on kymmenen kilometrin mittainen suvantotaival ennen kuin saavutaan Perttilänkoskelle.

Pari kilometriä ennen Perttilänkoskea grillin kohdalla on hyvä taukopaikkalaituri. Joen rannat ovat miellyttäviä melojan silmään ja luontaisia rantautumispaikkoja on useita. Pieneltä Perttilänkoskelta on merelle 48,4 km. Pudotuskorkeutta 100 m matkalla I luokan koskessa on yhteensä 0,7 m. (Perttilänkoskella on oikealla rannalla koskilaavu ja tulentekopaikka) Edessä on jälleen reilut 2 km virtaavaa suvantomelontaa saarisessa joessa, ennen kuin saavutaan Reinilänkoskelle.

Palonkylänsaaren kohdalla vasemmassa jokihaarassa on pieni nivakin. Joitakin osuuden saarista voi käyttää taukopaikkoina. Viimeinen huomattava saari ennen Reinilänkoskea on Pukkilansaari, huvipaikka, jonne on lännen puolelta lauttayhteys. (Ennen Pukkilansaarta vasemmalla rannalla laituri)

Isokyrön keskustan Reinilänkoskelle saavutaan, kun edessä näkyy silta. Koskelta on merelle 46,4 km. Koski alkaa sillan yläpuolelta, mutta sen vaikeampi alaosa (matala pato) on heti sillan jälkeen. Padossa on useita ilmeisesti aina kiinni olevia luukkuja, joiden kohdalla padon korkeus on n. 0,5 m. Padon alla on kanootin mittainen stopparisuvanto. Siihen muodostuu syvä stoppari, mutta ainakin matalalla vedellä se on voimaton. Pohjoisenpuoleinen luukku (oikean puoli) on helpoin ja turvallisinkin laskea. Sopivalla korkealla vedellä voi laskea kaikista luukuista. Patorakenteissa on törröttäviä betonirautoja, jotka vesi salakavalasti peittää, joten kaatuminen on vaarallista.

Pudotuskorkeutta patoon liittyvissä koskissa on yhteensä 400 m matkalla 1,4 m. Kosken luokka on I-II. Edessä on reilut 2 km suvantomelontaa ennen kuin saavutaan Hypäjänkoskelle. Aluksi silmään sattuu komea vanha Isokyrön kirkko joen etelärannalla (vasen ranta). Kirkon vieressä on museo. Matkan puolivälin jälkeen ohitetaan Lammassaari, jonka molemmilla puolilla on piristävä niva. Hypäjänkoskelta on merelle 43,8 km. Kosken pohjoisrannalla (oikea rannalla) on vanhan voimalaitoksen rauniot, etelärannalla (vasemmalla rannalla) on myllyn rauniot. Kosken niskalla on saari ja sen molemmilla puolilla on pato. Pienellä vedellä saaren pohjoispuolen (oikean puolen) pato voidaan ylittää kantamalla. Pohjoispuolisessa (oikean puolen) padossa ei ole aukkoa. Sopivalla vesimäärällä padon ylitys laskemalla lienee mahdollista myös tältä puolelta. Tulvan laskettua vain eteläpuolen (vasemman puolen) padon yli voi laskea. Sen alla on terävää kiveä. Patojen korkeus on vajaa metri. Oikea laskureitti eteläpuolen (oikean puolen) padossa toinen luukku saaresta laskettuna. Padon alapuoleinen koski on vähällä vedellä kivinen ja tekninen laskettava.

Pudotuskorkeutta koskessa on 200 m matkalla yhteensä 2,9 m, koskiluokka on I-II.

(Hypäjänkoskella on joen vammalla rannalla koskilaavu ja tulentekopaikka. Kalastuspaikka.

Hypäjänkosken jälkeen Tuuralassa oikealla rannalla Tuuralan kyläyhdistyksen laituri, grillikatos ja kioski ) Kolmen kilometrin suvantomelontan jälkeen saavutaan Ritaalansseudun koskille (Kalastusalue) (Myllykoski, Hevonkoski), joilta on merelle 40 km. Aluksi on edessä saarinen Hevonkoski (Hevonkoskella on joen vasemmalla puolella koskilaavu ja tulentekopaikka) ja sitten saarisen vajaan 2 km suvanto-osuuden jälkeen Myllykoski. (Myllykoskella on ennen siltaa Kivisaaressa koskilaavu ja tulentekopaikka) Pudotuskorkeutta tässä jaksossa on yhteensä vain 1,5 m. Tulvan laskettua kosket ovat teknisiä töppäileitä, jotka edellyttävät oikeaa reitin valintaa kosken niskalla. Taitava meloja voi käydä kurkistamassa reitin kosken niskalta, mutta helpompaa ajolinjojen suunnittelu on maalta käsin. Koskien luokka on I-I+) vedenkorkeudesta riippuen. Korkealla vedellä kosket lähes häviävät. Myllykosken jälkeen on edessä vielä 4 km suvantotaival ennen kuin saavutaan Tervajoen taajaman sillalle. Vuoden 2003 maast selvitystyö päättyi tähän.